

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی سماع در اسرار التوحید، حدیقه و کشف المحجوب

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

میلاذ فاضلی نیکو - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور ایران، تهران

خلاصه مقاله:

سماع در ادبیات منظوم فارسی به معنی آوازی که شنیدن و خواندن آن خوش آید استعمال شده است و در اصطلاح اهل تصوف عبارت است از وجد و سرور و پایکوبی و دست افشانی عارفان و صوفیان به تنهایی یا به همراه گروهی، با آداب و تشریفات ویژه. در نتیجه حالتی روحانی است که می تواند موجب حال و مکاشفه گردد صوفیان بزرگ بر این باورند که سماع بر مبتدیان و اجهل مردم حرام است و افضل عرفا را بی ثمر. مقاله ی حاضر تحقیقی است پیرامون سماع در اسرار التوحید، حدیقه الحقیقه و کشف المحجوب در این مقاله، آرای عارفانی چون ابو سعید ابوالخیر، سنایی غزنوی و هجویری و معاصران آنان درباره ی سماع و بازتاب آن در حکایات گوناگون اسرار التوحید، حدیقه و کشف المحجوب بررسی شده است. ما در این مقاله برآنیم سماع را از دیدگاه این سه عارف بیان کرده و به چیستی سماع، مجلس سماع، آداب و شرایط و فواید و آثار سماع بپردازیم

کلمات کلیدی:

سماع ، ابوسعید ، سنایی ، وجد ، اسرار التوحید ، کشف المحجوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581318>

